

[Iver Poulsen.]

dog stadig således, at en hel del generationsoverdragelser finder sted til den skattepligtige ejendomsværdi, og når denne nu til efteråret sættes op — der tales om ikke mindre end 70 pct.s stigning — og man samtidig fordobler stempelafgiften, vil det inden for dette år give en belastning af disse generationsskifter, der er 3-4 gange så stor som i dag. Det falder jo absolut ikke i tråd med ønsket om at støtte landbruget, vort førende eksporterhverv. Men det er typisk, at man først tager pengene fra landbruget og derefter uddeler sociale tilskud med tilhørende spot.

En forhøjelse af aktieselskabsbeskatningen kan vi naturligvis heller ikke gå med til, da den vil virke opsparingshæmmende, mens vi ønsker, at de forslag, der kommer frem, skal være opsparingsfremmende.

Ja men hvor skal regeringen da hente pengene? Vi har henledt regeringens opmærksomhed på fjernsynslicenserne, hvor der kan hentes betydelige afgifter, og på de stærkt valutaforbrugende selskabsrejser. Og så mener vi for øvrigt, at statens sparemuligheder hverken er tilstrækkeligt undersøgt eller udnyttet.

Hvorfor skal alt offentligt byggeri være op imod dobbelt så dyrt som tilsvarende privat byggeri? Hvorfor skal offentligt byggeri være så luksuspræget, at det ofte vækker forargelse hos skatteyderne, der skal betale det? Det offentlige skal bygge solidt, forsvarligt og praktisk, men det skal ikke bygge luksusprægede bygninger. Vi føler os ikke overbevist om, at der er foretaget en virkelig finkæmning af statens udgiftsbudget og af hele den kolossale statsadministration.

Der spørges berettiget, hvordan landets økonomi kan køres sådan i grøften, som det er sket. Den højtærede finansminister har selv givet en del af svaret her i tinget den 10. februar — det står i Folketings-tidende sp. 2792. Den højtærede minister sagde:

„Men jeg vil da gerne erkende, at vor budgetkontrol ikke har været tilfredsstillende. Indtil for ret kort tid siden har vi arbejdet med for kortsigtet planlægning. . . .“

Det er en selverkendelse, men det er sandelig også en selvafsløring, som yder-

ligere må reducere den sidste rest af tillid, som endnu måtte være tilbage til regeringen og dens finansminister. Bedre bliver det ikke med tilliden, når regeringen vil give det udseende af, at det, den nu ønsker gennemført, skulle være en begyndende økonomisk sanering. Og så er der end ikke taget hensyn til de udgifter, som regeringen ved vil komme, bl. a. støtten til landbruget.

Vi deler helt venstres og det konservative folkepartis mistillid til regeringen, og vi kan stemme for det af de to partier stillede forslag til motiveret dagsorden.

Knud Hertling: Med risiko for at blive beskyldt for indblanding i dansk indre politik eller, om man vil, i dansk parti-politik og med øjnene helt åbne for den kritik, jeg i denne forbindelse kan udsættes for, vil jeg gerne give mit besyv med i denne debat. Jeg har dog den trøst, at jeg kan gøre det uden at risikere eksklusion fra noget parti.

Hovedårsagen til, at jeg nu tager ordet, er ikke den, at jeg har noget ønske om at redde den nuværende regering. Regeringen har jo allerede forhandlet sig til et flertal her i tinget. Hvis det havde været sådan, at min stemme var afgørende for regeringens forbliven eller fald, ville jeg have afholdt mig fra at sige noget, idet et valg da var den rigtige udgang af en sådan situation.

Hovedmotivet til min tale nu er, at jeg herved gerne vil tage afstand fra den ret fremherskende opfattelse, at et medlem fra Grønland helst skal holde sig uden for de vigtige parlamentariske drøftelser; et grønlandsk medlem skal helst være et B-medlem af tinget. Ingen skal vente at få en sådan tankegang godkendt fra min side.

I al beskedenhed forestiller jeg mig, at jeg gennem mange års ophold her i landet har fået et vist indblik også i landets politiske forhold; endda tror jeg, at jeg har visse forudsætninger for at kunne bedømme den foreliggende politiske situation mere objektivt end så mange andre her i salen.

Der tales så meget om, at den nuværende regering mangler fasthed og sikkerhed i sin politik. Det er der jo noget om. Men jeg gad se det parti her i folketinget, der vil kunne føre en fastere og sikrere politik med de betingelser, som den nuværende